

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg ønsker da fru Karen Klints familie tillykke med den svenske forbindelse. Men jeg vil sige, at det slet ikke har noget med sagen at gøre.

Jeg gik ikke ud fra, at fru Karen Klints bedsteforældre eller oldeforældre kom ind og modtog social bistand fra dag et, det tror jeg ikke på at de gjorde. Jeg tror på, at det var arbejdsomme og flittige mennesker ligesom fru Karen Klint, så det er en helt anden situation.

Det er også en anden situation, nemlig den rent kulturelle. Det har vi aldrig lagt skjul på. Når vi gerne vil standse masseindvandring fra den tredje verden til Danmark, så har det jo nogle særlige kulturelle og ikke kun økonomiske grunde.

Men vi kan da ikke have, at vi laver vores stramminger her i Danmark, og det så i øvrigt er fuldstændig ligegyldigt, fordi svenskerne bare gør, som det passer dem, i de her sammenhænge. I alle andre sammenhænge arbejder vi jo tæt sammen med Sverige på forskellige områder, men ikke på det her område, som er meget, meget væsentligt.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er selvfølgelig godt klar over, hvorfor Dansk Folkeparti har den pointe, som ordføreren gav udtryk for. Men jeg tror også bare, i lighed med det, som Enhedslisten har været fremme med, vi godt kunne tage ved lære af noget af det, der sker i Sverige. Der er måske noget på integrationsområdet, vi kunne lære af dem, lige så vel som de kunne lære noget af os, og jeg siger det nærmest ud fra, at hvis man er anerkendt som statsborger i et af de nordiske lande, synes jeg, alle landene skal anerkende hinandens statsborgere. Det er min pointe.

I øvrigt tror jeg nok, at min morfar også fik lidt hjælp. Han var i hvert fald blandt dem, der fik lov til at oprette et boelsmandssted i 1905, og det var nok med lidt god vilje fra den danske stat dengang, så dengang var der altså også lidt statsstøtte, når man kom hertil som nordisk borger.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg kan måske bare tilføje, at jeg ikke tror, vi kan lære spor af svenskerne, når det gælder integra-

tions- eller udlændingepolitik. Jeg tror tværtimod, at Sverige som andre europæiske lande, f.eks. Holland, Portugal og Storbritannien, bliver nødt til at kigge til Danmark og se, hvordan tingene egentlig skal skæres. Af dem kan vi ikke lære noget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Først vil jeg gerne takke ministeren for den tilsendte skriftlige redegørelse, som jeg finder både informativ og interessant.

Jeg vil indledningsvis fastslå, at det nordiske samarbejde er både nødvendigt og gavnligt, men – for der er et men – det er meget vigtigt, at vi også får det til at fremstå som noget nærværende for andre end os selv. Jeg vil her tage fat i en udtalelse i ministerens redegørelse, hvor der står:

»Det afgørende for det nordiske samarbejdes fremtid er også, at det til stadighed er drevet af viljen til forandring, har politikernes og offentlighedens interesse og sidst men ikke mindst er i stand til at give politiske resultater til gavn for borgerne i de nordiske lande.«

Det er et meget sigende afsnit, vi her har fat i. Det er nemlig en altafgørende faktor, at vi er parate til forandring og modernisering af måden, vi udfører det nordiske samarbejde på. Vi skal vælge vores opgaver, både mængden og indholdet, i et sådant omfang, at det er muligt at gøre opgaverne færdige, så borgerne i større udstrækning end i dag oplever resultaterne af det arbejde, vi laver i det nordiske samarbejde. Resultaterne er der, men vi er bare ikke altid dygtige nok til at få dem sendt ud over rampen.

Det er under det danske formandskab lykkedes at få sat en moderniseringsproces i gang. Med Danmark for bordenden har samarbejdsministrene udarbejdet en overordnet plan for effektivisering ved at lægge op til en reducere af antallet af ministerråd fra 18 til 11, og det hilser vi velkommen. Begrundelsen for denne modernisering er:

»Moderniseringen er iværksat for at gøre samarbejdet så konkret og så politisk relevant som muligt. Både for samarbejdets skyld og for de skatteydere, som betaler for det. Det nordiske samarbejde skal ikke sættes på automatpilot. Der skal hele tiden være politisk substans og nordisk nytte bag det vi arbejder med. Dette er